

Merhaba çok değerli AKUT DOSTLARI,

AKUT'tan güzel bir haber: Artık sizlere düzenli olarak haberler ulaştıracağız. AKUT VAR HAYAT VAR bülteniyle hem AKUT'tan ve AKUT'un farklı kurumsal yapılarından; hem de AKUT gönüllülerinden haberleri; iki ayda bir sizlere ulaştırmak ve yıllardır süren özverili çalışmalarımızla ilgili sizleri bilgilendirmek istiyoruz. AKUT'a gösterdiğiniz, bizim için paha biçilemez değerdeki dostluğun ve desteğin nerelerde ve ne şekilde kullanıldığını bilmenizi istiyoruz. AKUT'un arama kurtarmaya odaklanan öncü ve lider kurumu; Derneği, sosyal sorumluluk projelerine odaklanan, 15. Yılında kurduğumuz; Vakfı, Atletizm, Kayak, Snow Board, Dağcılık gibi sporlarda faaliyet gösteren; Spor Kulübü, acil durum yönetimi ve kurtarma konularında dış kurumlara verdiğimiz eğitim ve danışmanlık hizmetlerini yönettiğimiz;

Eğitim ve Araştırma Enstitüsü, devletten hiçbir maddi destek almadığımız için, Türkiye'nin ve bazen de dünyanın dört bir tarafında tamamen gönüllü olarak gerçekleştirdiğimiz kurtarma çalışmalarını desteklemek amacıyla kurduğumuz, İktisadi İşletme, bilgiyi üreten, yayan ve paylaşan kurum olma sorumluluğumuzla kurduğumuz; Yayınevi, 'Kentim için Kendim için' sloganıyla bu yıl başlattığımız; Kent Gönüllüleri, küçük kardeşlerimiz için kurduğumuz; Çocuk Akademisi, Liseler için oluşturduğumuz; Genç AKUT ve Liseler Afet Bilinçlendirme Eğitimleri ve üniversite gençliğini sosyal sorumluluk projelerine yönlendirdiğimiz; Üniversite Toplulukları gibi çok çeşitli ve kapsamlı çalışmalarımızdan kesitler, seçkiler sunacağız. Keyifle, gururla okumanızı dilerim.

Ali Nasuh Mahruki

POLONYALI TURİSTLERİ AKUT KURTARDI.

Muğla'nın Fethiye ilçesi Ölüdeniz Beldesi Kelebekler Vadisi'nde kayaların üzerinde mahsur kalan 2 Polonyalı, AKUT ekibi tarafından 8 saatlik çalışmaların ardından kurtarıldı. Tatillerini Fethiye'de geçiren Polonyalı çift tekneyle gittikleri Kelebekler Vadisi'nde şelaleleri görmek için sarp arazide bir süre yol almış, birinci şelaleden sonra ikinci şelaleyi de görmek için uyarı levhalarına rağmen tırmanışı sürdürmüştü. Üçüncü şelaleye doğru yol alırken gecenin karanlığına yakalanan turistler, yüksek bölgede mahsur kalmış ve arkadaşlarını...

Sayfa: 7 >>>

AKUT'A, BM'DEN 'YILDIZLI' INSARAG!

Normalde 'medium' kategori sınavında 15 cm'lik bir bloğu aşağıdan yukarı kırarak geçmek gibi zorunluluk var. 'Heavy' kategorisinde bunun zorunluluğu 30 cm'dir. Çalıştığımız alanda 15 cm'lik blok bulunmuyor, sadece 30 cm'lik vardı. Değerlendirme ekibiyle bakıştık. "Yarısını kırın o zaman" dediler. Aramızda konuştuk, ekip "yarım iş sevmez" dedi. Ancak bir de zaman sınırı vardı. 1,5-2 saat içinde bir kapak açmak gerekiyordu. 15 cm'lik zaman sınırı içinde 30'luk kapak açtık.

Sayfa: 2 >>>

HER ZAMAN UMUT VAR!

AKUT'un eline bir Zeynep doğdu. Bu yıl çetin geçen bahar aylarında AKUT Bingöl Ekibi bir hamilenin daha imdadına yetişti. Ekibin, Bingöl'e 13 kilometre uzaklıktaki Alibir Köyü'nde doğum sancıları başlamış olan kadını, yoğun kar yağışı ve köy yolunun ulaşımına kapalı olması nedeniyle kar motoru ile ambulansa yetiştirerek sağlık ekiplerine teslim etti.

Sayfa: 8 >>>

AKUT'A, BM'DEN 'YILDIZLI' INSARAG!

AKUT, Temmuz 2011'de Birleşmiş Milletler'in INSARAG (International Search & Rescue Advisory Group/ Uluslararası Arama & Kurtarma Danışma Grubu) sınıflandırma tatbikatını başarıyla geçerek, dünyanın her yerinde meydana gelebilecek afetlerde, 45 kişilik bir ekip ve 3 tonluk malzeme ile 7 gün boyunca durmaksızın, kendine yeterli bir şekilde çalışabilecek kapasitede olduğunu göstererek INSARAG akreditasyonu aldı.

İşte nasıl ve neden yıldızlı akreditasyon alındığının etkileyici hikayesi... Cilasun Bayülgen ile röportaj...

DK: BM INSARAG akreditasyon tatbikatının hikayesini 1996 yılından beri AKUT üyesi olan, Cilasun Bayülgen'den dinleyeceğiz.

Nasıl, nereden başladınız, baştan sonra nasıl bir süreçti?

Bunun temelinde 80'lerde yaşanan Ermenistan depremi var. 1999 Marmara depreminden sonra, bölgesel kapasite oluşturma adına, kurtarma ekipleri birbirlerine gidip yardımcı olurken, asgari standartları belirlemek adına BM'nin altında bir çatı kuruldu: International Search&Rescue Advisory Group.

Bu oluşum fiilen kurtarma yapan bir oluşum değil, kurtarma ekiplerinin bir araya gelerek standartları belirlediği bir oluşum... Birinin akreditasyonuna, diğer akredite olmuş kurtarma ekibi fertleri gönüllü olarak değerlendirmeci sıfatıyla katılıyor. Böyle bir oluşumun var olmasının ana sebebinin 2010 Haiti depreminde açıkça gördük. 'Afet Turizmi' diye tabir ettiğimiz, yardımcı olmak için afet bölgesine gidip hiç birşey yapmayan, üstelik de bölgeye

yük olan çok ciddi sayıda arama kurtarma ekipleri var. Gittikleri afet bölgesinde, kendi kalabalık ekipleriyle halihazırda az olan kaynakları (su, yiyecek, barınma) tüketiyorlar.

Bunun önüne geçmek için bir sınav sistemi geliştirildi. 2015 yılına kadar kurtarma ekiplerinin bu sınavdan geçerek akredite olması lazım. Birleşmiş Milletler'in bu yapısına dahil olmayan ekipler, o tarihten sonra uluslararası kurtarma yapamayacak. Dolayısıyla biz de AKUT olarak bu dönem içerisinde tüm gereklilikleri yerine getirelim dedik ve incelemek için önce başvuru belgelerini istedik.

Akredite olunabilecek değişik kategoriler var. AKUT olarak, ölçek itibarıyla medium kategorisinde belge aldık. Yetkinliğimize bakacak olursak, teknik açıdan 'heavy' grubunda da alabilirdik, ancak 'heavy' belgesinin ayrı gereklilikleri var. Örneğin; gittiğin yerde kendine 1 ay süreyle bakabilmen lazım, o kadar maddi kaynağın olacak. Bir ay sadece ekibinin tüketeceği yiyeceği, suyu hesap ettiğin zaman, AKUT'un onu üstlenebilecek maddi gücü yok. Bildiğimiz kadarıyla dünyada gönüllü heavy ekibi yok. Bu nedenle 'heavy' bizim için biraz zor dedik, 'medium' olarak belgenmeyi tercih ettik. Yetkinlik, ihtisas anlamında bir fark yok. Arkadaşlarımız önce yurt dışına gitti, örnek birkaç sınav izlediler. Bizim sınavımızı da gelip izleyen vardı. Hem Türkiye içinden, hem ülke dışından... İşin nasıl olduğunu göstermek istiyor herkes... Daha sonra kendi içimizde bizim çalışmalarımız başladı. Yurtdışından çeşitli ülkelerden tamamen gönüllü insanlar geliyorlar. Uçak biletlerini kendileri alıyorlar. Bize gelenler içinde Amerikalı, İskoç, İngiliz, Avustralyalı, Litvanyalı vardı. Kalabalık bir ekipti. İçlerinde gönüllü olanlar da

var, profesyonel kurtarmacılar da var. İnsanlar geldi. Bizim akıl hocamız, mentorumuz vardı, bu gibi 50 kadar akreditasyon süreci içinde bulunmuş birisi... Kendisi defalarca böyle bir işin içinde bulunduğundan, sınavdan geçerken neye bakarlar, sizi nereden yakalarlar, neyiniz eksik olabilir şeklinde bakıyor. Önce ekibimizi kendi değerlendirip birkaç tane düzeltme istedi, personel operasyon öncesi tıbbi denetimden geçiyorsa, 'bunlar bunlar da olsun, şöyle şöyle dokümanente edin' gibi katkıları, düzeltisi oldu. Değerlendirme ekibi geldiğinde, görmek istedikleri şey şu: Bir çağrı geldiği zaman Yunanistan'da Atina'da deprem oldu dediği anda, buradan depondan malzemeleri nasıl araçlara yüklüyorsun, Atina'ya nasıl ulaşıyorsun, hangi havayolunu kullanacaksın, malzemelerin uçağa yüklenişi, uçaktan indirilişi, ekibin pasaport kontrolünden geçişi dahil, hepsi simüle ediliyor, sınav böyle bir sınav. Adım adım ne yapılıyorsa, hepsini görmek istiyorlar. Bizle de, o sabah 5'te, 6'da başladılar.

Bizde 50-60 civarı kurtarma personeli vardı. Bir de onların 'staff' diye isimlendirdikleri, bize yardımcı olan 'yaralı' rolü oynayan figüranlar vardı. Bunları da saydığımız zaman tatbikatta yer alanların sayısı 70-80'i geçiyordu. Sınavın olduğu sabah, erkenden geldiler. Genel sekreterimize (Saydun Gökşin) "bir çağrı var" haberi verildi. O anda kendi iletişim ağımız çalışmaya, devreye girmeye başladı. Hepimize haber düştü. Ataşehir'de operasyonel merkezimizde toplanmaya başladık. Oraya gittiğimiz zaman araçları yükledik. Bir havayolu ile ulaşılacak ülkeye gidiyormuş gibi. Çünkü senaryoda karayolu ile değil, havayolu ile gidilmesi gereken bir yer belirlenmişti. Araçlarımızı yükledik. Araçlar yüklenirken tabii, hangi ekipman yüklendi, ağırlıkları ne kadar, boyutları ne kadar gibi bir manifesto tutmanız gerekiyor ki, ona göre "ben bunları uçağa yükledim" dediğinizde, sizi eleştiriyorlar, "bu kadar şeyi uçağa ya sokabilirsin, ya sokamazsın" vs gibi. Fiilen bir sınır kapısı oluşturuluyor. Gidiyorsunuz gerçekten sınır kapısı gibi, pasaportlarınızı kontrol ediyorlar, süresi var mı vs. diye. Geçmiş kurtarma seferlerinde sıkıntımız olmuştu. Ülke sıkıntı yapmadı ama dışişlerinden kulağımızın çekildiği oldu, bir iki tane arkadaşımızın pasaportunun tarihi geçmişti, yurt dışına çıkarken. Dolayısıyla bunlar da tabii ciddi göz önünde bulundurulması gereken şeyler. Gittik, havalanında ekipmanı uçağa yüklemiş gibi yaptık. Derken olay yerine vardık. Çavuşbaşı

diye Anadolu yakasında bir yer. Kavacık'ın üst tarafında yıkım kararı alınmış villalar bölgesi. Yarıyı yıkılmış vaziyette, natamam bırakılmış bir alan. Biz orayı eskiden beri köpek çalışmalarında bilhassa enkaz olarak kullanıyoruz. Araçlardan indik. Yine pasaport kontrolünden geçtik. Sorun çıkmadı! Araç-gereçlerimizi bu sefer 'uçaktan' indirdik ve kamp alanına geldik. Kampı kuruyoruz. Bu işi yapabilecek minimum kadroya sahibiz. Bizim avantajımız, genelde doğa sporcusu kökenli olduğumuz için her birimizin doğa şartlarında kendi kendine bakmayı biliyor olmasıdır zaten. Sıkıntı şurada; Kampı kurmak halihazırda yarım günlük ciddi bir bedensel faaliyettir. Tabii, bunun sınav uygulamasında zaten ilk iş çadırları kurmak olmayacağından, çağrıları yapmak, arama yapmak için personeli sahaya çıkardık. O arada kamp kurulmaya devam etti. Ama sonuçta, kampı kurmaların, bir süre nefeslenip kendilerini toparlamaları gerekti ki, sahadaki çalışmalara sonra tekrar çıkabilsinler... Kampımızda Reception&Departure Center olarak adlandırdığımız bir çadırımız var, gelen diğer ekiplerin de kabulünü yaptığımız nokta. Burası normalde BM'lerin yetkililerine devrediliyor. Yönetimi onlara devredip, siz tamamen çıkıyorsunuz. Birleşmiş Milletler'in bir yapısı bu: On-Site Operations Coordination Center (OSOC). Kim gelip önce kurduysa, OSOC'un yürütmesi tamamen onda kalıyor, siz kurduysanız sizindir. Diğer ekiplerin de çalışmalarını koordine etmek adı-

na bir uygulama. Örneğin bir ülke var, yanılmıyorsam İzlanda, sadece OSOC işi için INSARAG yapısına şartlı dahil olmuş bir ekip. Onların kurtarma gücü yok, tüm altyapıları sadece operasyon merkezi kurma üzerine. Bu konuda da gerçekten iyiler. Hükümetleri onlara uçak tahsis ettiği için, yazışma ve benzeri prosedürleri olmuyor. Birşey olduğu zaman uçağa binip gidiyorlar, ve gerçekten ilk varan ekip oluyorlar. Haiti'de de öyleydi.

Ama biz yine kendi OSOC'umuzu tatbikatımızda kurduk. Lojistik depomuz, yemek ve dinlenme çadırımız kurulurken, köpekli ekibin de dahil olduğu bir arama ekibi sahaya çıktı. O arama ekibinde genelde hem köpekli arama grubu ve uzmanları, hem destek personel, tehlikeli maddeler uzmanı, binadan anlayan inşaat mühendisi var. Mühendislik mesela bizim sıkıntımızdı. Sınav döneminde derneğimizde aktif görev yapan inşaat mühendisi yoktu. Sınavda bizimle birlikte olan arkadaş, sadece bir hafta bizimle çalıştı. Ekibi çok tanı mıyordu. Halbuki ekibimizin içinde yıllardır birlikte çalışanlar arasında, biri kaşını kaldırdığında ne kast ettiğini anlayan insanlar var. Diğer yandan bir tane kimsenin tanımadığı ve üstelik de kritik kararlara müdahil olan yepyeni bir adam var. Girilsin, girilmesin kararını veren. İnsanlık hali, ister istemez ekipten tepki aldık. "Bu adam kim ya, her şeye karışıyor"

diye. Aslında karışması da lazım! Şansımıza inanılmaz hızlı bir şekilde ekibe dahil oldu. Biz bina desteklemesi yapıyoruz. Eğer bina güvensiz ise, ki bu konu normalde benim üstlendiğim alanlardan bir tanesi, ekip arkadaşlarıma onun eğitimini ben vermiştim girip girmeme kararını ben veririm. Ama tabii o inşaat mühendisi, benim bu sorumluluğumdan ise haberi yok. Yapılan işlerin onayını ekip göz ucuyla benden alıyor, ona da soruluyor racon olarak. Sonra akredite olduğumuzda bir kutlama yemeği yaptık. Yemek sırasında benim o konuda eğitmen olduğumu öğrenince, “Abi, senin yanında da her şeye karışmışım” diye geldi. “Hayır” dedim ben de, “aslında benim yaptığım şey, işin ilkyardım kısmı gibi. Seninki ise doktorluk. Ben sadece senin olmadığın yerlerde binayı nasıl ayakta tutarım, ona bakan bir insanım.” İnşallah ekibimizde tutacağız onu. Değerlendirme ekibi tarafından kabaca bir senaryo yazılıyor. Kafalarında hangi gün neresi çökecek, nereden çağrı gelecek gibi olaylar var. Örneğin merdivenle ulaşılamayan 2 katlı binanın üst katından birinin aşağı indirilmesi gibi. Bir de sınavın içinde baştan olmayan, spontan biçimde senaryoya ekledikleri talepleri de oluyor. Normalde ‘medium’ kategori sınavında 15 cm’lik bir bloğu aşağıdan yukarı kırarak geçmek gibi zorunluluk var. ‘Heavy’ kategorisinde bunun zorunluluğu 30 cm’dir. Çalıştığımız alanda 15 cm’lik blok bulunmuyor, sadece 30 cm’lik vardı. Değerlendirme ekibiyle

bakıştık. “Yarısını kırın o zaman” dediler. Aramızda konuştuk, ekip “yarım iş sevmeyiz” dedi. Ancak bir de zaman sınırı vardı. 1,5-2 saat içinde bir kapak açmak gerekiyordu. 15 cm’lik zaman sınırı içinde 30’luk kapak açtık. Orada fazladan bir kredi kazandık. Küçük ekip olarak işe başlamamızın getirdiği avantajlar, püf noktalar var, mecburiyetten bulduğumuz yaratıcı çözümler... Bunları görmek hoşlarına gidiyor, çünkü onlar da benzer şeyler yapmaya mecbur kalmamışlar. Bizden beklenen bir diğer çalışma, X bir ağırlıkta bir taşıyıcı kolon ya da giriş gibi bir şeyi birkaç metre yana kaydırıp, birkaç metre sürükleyip uzaklaştırmamız... Malzeme beton ve tuğla karışık. İşe sert girişirseniz kırılır, ama kırmamanız gerek. Bizim klasik bir numaramız var. Boru üzerinden kaydırırız. Arazide plastik tesisat borusu gördük. “Kısıt var mı?” diye sorduk. “Yok, canınız ne istiyorsa kullanın” dediler. Tesisat borusunu dilim dilim kestik tekerlek haline getirdik ve kaydırmayı o şekilde tamamladık. Eğitimlerimizi yaparken, bu çözüme Fatih’in Torunları İstasyonları diyoruz. Kendi eğitimimizde de 1,5 tonluk bloğu kesilmiş metal borular üzerinde kaydırtıyoruz insanlara. Sadece levye ile, elektrikli ya da mekanik herhangi bir şey kullandırmadan. Çevrelerini iyi değerlendirip, mevcut kaynakları iyi kullanıyorlar diye bir artı yorum olarak bu da değerlendirmeye girdi. Değerlendirme ekibine çok farklı kültürden insanlar geldiler. Örneğin Litvanya’dan gelen arkadaş çok mesafeliydi, hiç konuşmuyordu. Hiç tepki alamıyorduk. Kafamızda soru işareti olarak kaldı. Kapanış toplantısında kendini şöyle anlattı: “Ben özel hayatımda konuşkan bir insan değilim, gönüllü bir ekipten geldim. Sizin ekibinize ve gönüllülüğünüze imrendim.” Biz de rahatladık. Lojistik için gelmişti. Beğenmeseydi lojistikten çakıyoruz demekti. Mutlu, mesut olduğunu belirtti. İngiltere ve Amerika’dan gelenler net çizgi çekmişlerdi. Ne fazla samimiydiler, ne de soğuktular, çok profesyoneldiler. Akredite olduktan sonra, biz de birkaç sınava değerlendirmeci olarak davetliyiz. Senaryoda hayali bir ülke ismi de veriliyor. O ülkenin etnik profili var. İklimi, muson mevsimi, kadınlarla ten teması kurulmaması gerektiği vs. gibi. Amerikalı uzmanlarla yaptığımız

sohbette bir espri çıktı. Şimdi atıyorum, Amerikan ekibinden değerlendirmeci seçilmiş birkaç kişi var. Kim nereye gidecek konuşması olmuş. Buraya gelen arkadaş “fark etmez, ben nereye olsa giderim” demiş. Biz kendisini Türk konukseverliliği ile karşıladık. Sınavdan sonra Boğaz’da beraber yemek yedik. Joe, dedi ki, “eminim buraya gelmek istemeyen arkadaşların hiçbiri bu şekilde karşılanmamıştır, hiçbir ülkede. Gidince çok anlatacağım, Türkiye’ye gelmeyenler çok pişman olacak”. Joe bina destekleme uzmanıydı. Bizim de güçlü olduğumuz bir alan değildi. İnşaat mühendisimiz yoktu. Bu sınava hazırlık için hızlıca kursa girdik, ekibin daha yeni eğitimden çıkmalarının da etkisi oldu. Tahkimatları o kadar güzel yaptılar ki, Joe “tahkimat olmadı, ‘furniture’ (mobilya) gibi oldu” demiş. “Yahu piyano mu yapıyorlar, sizinkiler tahkimat konusunda amma hassaslar” dedi. Bizim zayıf olduğumuzu söylediğimiz branşta da, öyle izlenim bıraktık. Değerlendirmecilerin Türkiye’ye duydukları minnetten bahsettiler. Minnetin sebebi de şu: Bu uluslararası yapıyı oluşturmaya niyetlenilmiş. Ama, hiçbir ülke elini taşın altına koymamış açıkçası. ‘99 depreminde 20.000’e yakın insan kaybettiğimiz

için Türk hükümeti Avrupa Topluluğu içinde ciddi destek vermiş. Oluşumunu hızlandıran ülkelerdeniz... Ermenistan depreminden sonra da konuşulmuş ama gerçekleşmemiş. Bizim hükümetle birlikte hızlı bir şekilde gerçekleşmiş. AKUT logosu ile birlikte, artık resmi olarak UN (BM) logosunu taşıyoruz. 2011'den beri INSARAG Certified logomuz var. Sertifikanın 5 yılda bir yenilenmesi gerekiyor. Yani 2016'ya kadar bir kez daha sınava gireceğiz.

Bu akreditasyon, sel, toprak kayması gibi başka afetlerde arama kurtarma yapmaya da yetkinlik veriyor mu?

Evet veriyor, çünkü sadece deprem diye birşey yok. Uluslararası arama kurtarma görevi yapabilen, insani yardıma çıkabilen ekip olarak sizi tescil ediyorlar. Özel olarak deprem ekibi gibi isminiz yok. AKUT'un da yok. 2000'lerin başında Mozambik'te sele de gitmiştik.

Sınav 6 gün sürdü dediniz.

Sınav yaklaşık 5-6 günlük. Şirketlerdeki yönetim sistemleri denetlenmesi gibi bir şey. Kayıt evrak yönetimi, hangi ekipmanlarınız var, bakımları nasıl yapılıyor, personelin sağlık kontrolleri var mı, nasıl yapılıyor, aşıları var mı? vs. gibi. Bu saydığım işler, 36 saatlik arazide geçen sürecin dışında yapılıyor. Toplam 5-6 günlük sürecin içinde. Önce gelip, derneğin tarihçesi, yönetimin yapısı hakkında yaptığımız sunumu dinlediler. 1996'da kurulduunuz, kim bu adamlar, neredeler, ne yaptınız diye inceliyorlar. Depoyu inceliyorlar, depoda yakıt duruyorsa, nerede duruyor. Nüanslar var. Ülke içinde jeneratör taşıdığımızda, "kamyonla

koyar götürürüm" diyorsunuz; ya işin içinde havayolu girdiğinde, jeneratörün içindeki yakıt bile tehlikeli madde kapsamına giriyor. Uçağa alamıyorsunuz. Evraklarınızı fiilen inceliyorlar.

Peki, 60 kişi, 3 günlük tatbikat.

Sizler gün boyu çalışan, meslek sahibi insanlar izin mi alıyorsunuz, hoş mu görülüyor? Sen gönüllüsün de çalıştığın şirket gönüllü mü?

Van depremine geldiği için, 5-6 gün maaşı kesilen arkadaşımız var. Ücretsiz izin ile kabul ettiler. Kimi şirket böyle yapıyor. Kimisi "gidersen atarım" diyor, gelemiyor gönüllüler. Bazı şirketler hoş görüyor. Bazısı "AKUT'tan orada olduğuna dair bana yazı getir" diyor. Başka bir arkadaşımız var mesela... Hoşgörmenin ötesinde, çalıştığı şirket merkezimizi arayıp "bizim orada çalışmamız var, ona da selam söyleyin bizden" diyor. Ben üniversite zamanında başladım bu işe, üniversite 1'deydim ve 9,5 yıl sürdü benim okulum! Arada Hindistan depremine gittim. Bir eğitim programı vardı, yarım yılı götürüyordu. Gidip geldiğimde, yarım yıl gitti. Özel hayatı etkilenen insan bu işi yapamaz. Bunu tercih etmiyoruz. Ayrıldığında tecrübeleri, birikimi ile gidiyor. Biz binin üzerinde kişiyiz. En kalabalık halimizle kurtarmaya çıktığımızda 200 kişi oluyoruz.

Sınava dönecek olursak...

Sınav alanı tek bir enkaz değil, bir bölge. Dokuz bina vardı. Her binaya farklı bir şey yazıyorlar. Biri yıkılmış, en alt katında adam kalmış oluyor. Başka bir binanın üst katında biri var. Biz çıkıp ip atıp sedye nakli yapıyoruz. Orası bir

mahalle gibi. Şunu görmek istiyorlar: Bu adamlar 36 saat kendi içlerinde vardiya oluşturarak, birbirlerine görev devrederek ve dolayısıyla olayın akışını da devrederek doğru düzgün çalışabiliyorlar mı?

Bütün senaryoyu baştan söylüyorlar mı?

Hayır, gerçeğinde olduğu gibi, aniden ne geleceğini bilemiyorsun. "Arama ekibi lazım" diyor, yolluyorsun. Orada çalışma yaparken, "şu binaya da müdahale et" diyor. Bu defa sabit personelin bir kısmını çekip oraya yönlendiriyorsun.

Van örneğinde de, bir yerde çalışıyorsunuz, bir binadan daha yardım istiyorlar ya da iki makine var elinizde ve ikisi de meşgulken, üçüncüsü gerektiğinde ya bir yerden ödünç alıyorsunuz ya da çalışılan yerden 'getir götür' yapıyorsunuz. Sınav da aynı gerçeğe uygun gidiyor. Aslında bir kısmını da siz buluyorsunuz. O sadece sizi bir binaya yönlendiriyor, "binadan ses geliyor" diyor. İçerde birini yatırmış oluyorlar. Checklist'te görmek istedikleri istasyonlar olduğu için. Diyor ki, "tamam sen buraya yatay girdin, ama yaralıyı yataydan çıkarma, yukarı tripotla adamı aldığını görmek istiyorum". Tripot bildiğiniz üç ayak. Onun devası. Makine ile çalışmıyor, ip sistemi veya makara ile çalışıyor. Bizde prensip olarak üzerinde canlı olan hiçbirşey makine ile çekilmez, çünkü ne kadar çektiğini bilemediğimizden adam bir yere takılsa, eli kolu sorun olur. Elle çekeriz. Sonuçta ayakları 3,5 metre olan tripottan bahsediyoruz. Delik açtığımız zaman, 3 ayağının üstüne getiriyorsunuz, yaralıyı aşağıda pakitleyip sedye ile yukarı alıyorsunuz. Yine yaptıklarımız içinden, 20 tonluk beton bir plakayı başka bir plaka üzerinden vinç operatörü ile koordine edip, hem de doğru düzgün sapanlayıp alıp, başka bir yere koyma gibi istasyonlarımız vardı. Köpeklerimiz ile ilgili net

yorum aldık. “Uzun zamandır ilk defa gerçekten arama yapan köpek izliyoruz” demişlerdi. Ben yıllar içinde bir sürü köpek gördüm, bir sürü ülke, bir sürü değişik operasyon...

Köpekler kapalı kutu. Gözünüz alışmadı mı anlamıyorsunuz. Çalışıyor gibi görünüyor ama sadece gezinebiliyor kimi zaman. Çok kıymetli kaynaklardır, hiçbir cihazın yapamadığını yapıyorlar. İnsanın kokusundan canlı olduğunu anlayıp, sizi oraya götürebiliyorlar. Ama hata payları yüksek. Bizim köpeklerimizden övgü ile bahsediyorlar. Van’da hiç yanılmadılar. Havladıkları her yerden insan çıktı. Havlamadıkları hiçbir yerden insan çıkmadı. 11’de 11, 12’de 12 gibi başarıları var. Hem hayvanların tecrübesi, hem de köpek sahiplerinin köpeklerini okuyabilmesi önemli. Amerikalı değerlendirmecimiz ile Van depreminden sonra Skype üzerinden birkaç saatlik görüşme yaptık. Bir soru da ben sorayım. Sizce bir evde, kurtarmacıyı en çok ne uğraştırır?

Dolap?

Yaylı yatak. Bitiriyor bizi. Joe ile konuşurken, “batsın bu yaylı yatak” dedik. Bizim aletlerimiz ya kesme, ya kırma üzerindedir. Yüksek ısı çıkarıyor, eritiyor. Yaylı yatak içinde yay var, yanacak malzeme var. Yaylar tek parça olmadığından, bir yeri kesmek hiçbir işinize yaramıyor. Yanında bir tane daha var, yanında bir tane daha... Spiralle dönen bıçaklı şeyle kesemiyorsunuz. Kırıcı hiç bir işe yaramıyor, malzeme esniyor. Isı çıkaran bir şey verseniz, bu sefer de yatak tutuşuyor. Gerçek bir baş ağrısı. Bir yatak kalınlığında betonu geçmek, yatağı geçmekten çok daha kolay. “Bir tek bizde mi böyle?” dedik, Amerikalı’ya sorduk, “yok bir yol bulduysanız siz bize söyleyin”, dedi. Uluslararası kabus. Çakı ile kumaş kısmını kesip, sonra telleri kesiyoruz.

Sınav sonu gelen raporda da başlıklar kırmızı, sarı, yeşil olarak işaretleniyor. Kırmızılar ‘çürük’ not. Bir tane bile kırmızınız varsa, sınavı geçemiyorsunuz. Biz çok az sarıyla, genelde yeşille, çok iyi kapattık. Bir konudan sarıyla geçince, yanına yorum/öneri yazıyorlar. Bizim tıbbi konularda sarımız oldu. Onu da normal karşıladık, çünkü inşaat mühendisi ile birlikte ikinci en büyük ihtiyacımız doktor. Sayıca çoklardı, ancak uzman olup tayin oldular. Şu an için dernekte birkaç

hemşire, bir ebe var ama aktif çalışan doktorumuz yok. Dolayısıyla bu alanda zayıf bekliyorduk. Beklediğimiz gibi de sarı geldi.

Değerlendirme ekibi içinde iki farklı görüş oldu. Emin olamadılar. Üçgen kapak açma gibi bir gereklilik vardı. Kesici aletle üçgen şeklinde betona kapak açma. Bu normalde ‘heavy’ kategorisinde olan, ancak bizim sınıfamızda olmayan birşey. Biz bunu biliyoruz, ama değerlendirme ekibinin kafası karıştı. Bu medium kategoride var mıydı, yok muydu diye? Yaptıracağız mı, yaptırmayacağız mı? Ve her şey bitti derken, bir istasyon daha çıktı. ‘Tamam yapılacaksa yapacağız da, nereden çıktı’ gibi moral bozukluğu oldu. Hani bir bonusumuz vardı ya, ‘ben açıkçası dedim, bizde pazarlık vardır, 15 cm yerine 30 cm kırdık, başlatmayın üçgen kapağınıza...’ Aralarında konuşular. ●

•••
**Geleceğimizi
birlikte
kurtaralım.**

MARMARİŞ’TE KUYUYA DÜŞEN ATI AKUT KURTARDI.

Marmaris’te çamur dolu kuyuya düşen yabani at, AKUT ekiplerinin yaklaşık 2 saat süren çalışması sonucu kurtarılıp doğaya bırakıldı. Marmaris’in Karaca köyünde, içi çamur dolu kuyuda at olduğunu gören vatandaşlar, Marmaris Hayvanları Koruma Derneği’ne haber verdi. Bunun üzerine bölgeye giden 5 kişilik AKUT Marmaris ekibi, atın kuyudan kurtarılması için çalışma başlattı. Yaklaşık 2 metre derinliğindeki kuyuya inerek atı halatla bağlayan AKUT ekibi, daha sonra yukarıya çektiler. Ekip, yaklaşık 2 saat süren çalışma sonunda yabani atı kuyudan çıkardı. AKUT Marmaris ekibi üyesi Ersan Erverdi, gazetecilere yaptığı açıklamada, atın kuyuda yaklaşık 15 saat kaldığını tahmin ettiklerini söyledi. Bölgeye ulaştıklarından atın ölmek üzere olduğunu belirten Erverdi, ‘Atın yara almadan kurtarılması için özenli bir çalışma yaptık. Kuyudan çıkardığımızda at, ayakta durmakta güçlük çekiyordu. Bir süre sonra ait olduğu doğaya geri döndü’ dedi. Özellikle yaz aylarında keçi, at gibi hayvanların kuyuya düşmesi veya kayalıklarda mahsur kalması olaylarına sıkça rastlandığını anlatan Erverdi, bu gibi durumlarda vatandaşların hayatlarını tehlikeye atmamalarını, kendilerine haber verilmesini istedi. ●

Muğla'nın Fethiye ilçesi Ölüdeniz beldesi Kelebekler Vadisi'nde kayaların üzerinde mahsur kalan 2 Polonyalı, AKUT ekibi tarafından 8 saatlik çalışmaların ardından kurtarıldı. Tatillerini Fethiye'de geçiren Polonyalı çift tekneyle gittikleri Kelebekler Vadisi'nde şelaleleri görmek için sarp arazide bir süre yol almış, birinci şelaleden sonra ikinci şelaleyi de görmek için uyarı levhalarına rağmen tırmanışı sürdürmüştü. Üçüncü şelaleye doğru yol alırken gecenin karanlığına yakalanan turistler, yüksek bölgede mahsur kalmış ve arkadaşlarını telefonla arayarak jandarmadan yardım istemesini söylemişler. Jandarma ile birlikte

akşam saat 21.00'dan itibaren Faralya Köyü Hisar Mahallesi'nde kurtarma operasyonu için harekete geçen AKUT Fethiye ekibi, turistlerin yerlerinin tespit edilmesi üzerine yaklaşık 100 metre inerek kayalık ve sarp arazide uzun uğraşlar sonucu Polonyalıları ulaşmayı başardı. 2 Polonyalı, halatlar yardımıyla tehlikeli bölgeden indirilerek Kelebekler Vadisi plajına ulaştırıldı. Kurtarma operasyonunun ardından sağlık kontrolünden geçirilen ve polise ifade veren turistler yerlerini flaş çakarak haber verdiklerini söylererek, kurtarıldıkları için AKUT ve jandarmaya teşekkür etti. ●

AKUT ŞİMDİ OKULLARDA...

AKUT ve TED Eskişehir Koleji, öğrencilerin sosyal sorumluluk bilincini geliştirmek amacıyla iş birliği yaparak aralarında "Lise Afet Bilinçlendirme Eğitim Projesi" anlaşması imzaladı. 2012-2013 eğitim yılında AKUT Eskişehir Ekibi TED Eskişehir Koleji'nde okuyan öğrencilere "Liselerarası Afet Bilinçlendirme Eğitimi" verecek. Eğitim programı dâhilinde "afet" tanıtımı, afet türleri, afet çalışmaları, tehlikeli maddeler ve yangın, ilkyardıma giriş, hafif arama kurtarmaya giriş, afet psikolojisi, teknik-lojistik bilgisi ve küresel ısınma konuları işlenecek. Eğitimler, dersin içeriğine göre teorik veya uygulamalı gerçekleştirilecek. ●

AKUT BM'DE DENETMEN OLDU.

Yoğun bir incelemenin ardından Uluslararası Sınıflandırma Denetmenleri arasına seçilen AKUT Uzmanları ilk olarak 23-26 Mart arasında Umman Sultanlığı'nın Sınıflandırma Tatbikatı'nda INSARAG sınıflandırmasının en önemli kısımları olan Arama-Kurtarma ve Yönetim klasmanlarında sınıflandırmacı olarak görev yaptı. Toplamda 7 kişilik uluslararası ekibin görev aldığı tatbikatta Eğitim Kurulu Sorumlumuz Dünder Şahin yer aldı. Ekibimiz önümüzdeki Eylül ayında Almanya THW ve ISAR ortak sınıflandırma tatbikatında da görev alarak, INSARAG üyesi olarak aktif hizmet vermeye devam edecek. ●

HER ZAMAN UMUT VAR!

Bu yıl çetin geçen bahar aylarında AKUT Bingöl Ekibi hamile bir kadının daha imdadına yetişti. Ekip, Bingöl'e 13 kilometre uzaklıktaki Alibir Köyü'nde doğum sancıları başlamış olan kadını, yoğun kar yağışı ve köy yolunun ulaşımına kapalı olması nedeniyle kar motoru ile ambulansa yetiştirerek sağlık ekiplerine teslim etti. Herkesi mutlu eden bir sonla AKUT'un eline bir Zeynep bebek doğdu. ●

AKUT'UN ÇİN HALK CUMHURİYETİ'NDEN ZİYARETÇİLERİ...

Çin Halk Cumhuriyeti Shaanxi Eyaleti Deprem Yönetim Merkezi yetkilileri AKUT'u ziyaret etti. Geçtiğimiz Mart ayında yapılan ziyarette iki kurum arasında karşılıklı tatbikat çalışmalarında bulunmak üzere ön anlaşmaya varılmıştır.

Çin'in orta kesiminde, üç bin kişilik dev bir ekibe sahip olan Shaanxi Eyaleti Deprem Yönetim Merkezi; bölgede yaşayan 37 milyon kişinin acil durumlarda arama kurtarma faaliyetlerini organize etmektedir. ●

TÜRKİYE'NİN İLK ÖZEL AFET EĞİTİM VE ARAŞTIRMA ENSTİTÜSÜ İÇİN; AKUT VE ATAŞEHİR BELEDİYESİ EL ELE!

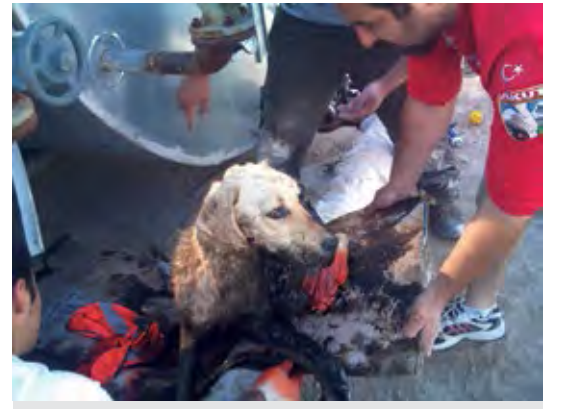
Türkiye için kaçınılmaz bir gerçek olan deprem felaketine karşı "sosyal bilinç" anlayışıyla hareket eden AKUT ile Ataşehir Belediyesi bilimsel araştırmalara ev sahipliği yapacak profesyonel arama-kurtarma ekipleri yetiştirilecek, çocuklara ve yetişkinlere temel afet bilinci eğitimleri verilecek bir enstitü kuruyor. Enstitü, Türkiye'nin ilk özel afet eğitim ve araştırma merkezi olacak. AKUT Ataşehir Belediyesi Afet ve Acil Durum Eğitim Enstitüsü'nün temel amacı, risk ve afet eksenli bilimsel araştırmalar gerçekleştirmek, farklı bilimsel disiplinlerden bu eksenle çalışanları bir araya getirerek bilgi üretmek, Türkiye Afetler ve Kazalar Arşivi oluşturmak, eğitim ve danışmanlık hizmetleri vermek olacak.

İstanbul'da unutulmaya başlanan, ancak Van'da yaşanan felaket sonrasında yeniden canlanan deprem hassasiyetini ve bilincini en üst seviyede tutarak, sürekli kılmak isteyen Ataşehir Belediyesi'nin AKUT ile gerçekleştirdiği işbirliği sonucu kurulan enstitüde ayrıca; Ataşehir İlçesi'nde yer alan 60 ilköğretim okulunda eğitim gören tüm öğrencilere temel afet bilinci eğitimi verilecek, Ataşehir için makro ve yerel afet-acil durum planları hazırlanacak, risk analizleri ve kentsel risk planlaması yapılacak.

Enstitünün çalışmaları kapsamında kent meydanı içinde oluşturulacak alanlarda halka açık eğitimler düzenlenecek, Ataşehir Belediyesi bünyesinde afet arama-kurtarma çalışmalarında kullanılmak üzere profesyonel bir ekip oluşturulacak ve Ataşehir Emniyet Müdürlüğü karşısındaki ek hizmet binasında eğitim çalışmalarına başlayacak enstitüde, bir enkaz simülasyon alanı da yer alacak.

Böylelikle 2012 yılı içerisinde Ataşehir'de yaşayan 5 bin kişiye afet ve acil durum eğitimi verilmiş olacak. ●

AKUT GÖNÜLLÜLERİ OLİMPOS'TA EĞİTİMDE.

ZİFTE YAPIŞAN KÖPEĞİ AKUT KURTARDI.

Eskişehir'in Mahmudiye ilçesinde, bir inşaat şantiyesinde yaşayan ve uyumak için altına girdiği zift tankından sızan zifte yapışan ve 2 gün süreyle zifte bulanmış şekilde yatan köpeği, AKUT Eskişehir ekibi kurtardı. Köpeğin yaklaşık 2 gün bu şekilde kaldığını kaydeden AKUT Eskişehir Ekip Lideri Bilgin Türmentepe, operasyon hakkında bilgi verdi: "Olay yerine AKUT gönüllüsü ve veteriner hekim Murat Kılınç, Mete Kızıl, Cumhur Yiğit, Kerem Turna ile ulaştık. Köpeği, operasyonlarda kullandığımız 'holigan seti' denen kesme ve ayırma aletiyle yapıştığı yerden kurtardık. Köpek, şu anda Eskişehir Gönen Veteriner Kliniği'nde tedavi altına alındı." ●

Geçtiğimiz Nisan ayında, Antalya Olimpos'ta, AKUT'un Türkiye genelinde mevcut 30 biriminin gelen üyelerine temel ve ileri düzey dağ arama ve kurtarma eğitimi verildiği 4 günlük bir kamp düzenlendi. AKUT Antalya Bölge Sorumlusu Yılmaz Sevgül'ün verdiği bilgilere göre, AKUT gönüllülerinin yanı sıra, İtfaiye ve Ulusal Medikal Kurtarma Ekibi üyelerinden oluşan 90'a yakın katılım oldu.

Türkiye'nin herhangi bir yerinde bir olay yaşandığında müdahale edecek olan ekiplerin aynı dili konuşması, aynı sistem ve teknikleri kullanması gerekliliğine değinen Sevgül "Üyelerimize bir kazaya müdahale ederken ilk önce kendi güvenliklerini sağlamalarını ve daha sonra nasıl müdahale edeceklerini öğretiyoruz." diye konuştu. ●

**Bizim için
her yaşam
kutsaldır ●**

KÜÇÜK BİR DESTEKLE SİZ DE BİR HAYAT KURTARABİLİRSİNİZ

BÜTÜN GSM OPERATÖRLERİNE,
FATURALI HATTINIZDAN 2930'A
AKUT YAZIP BİR SMS ATARAK
AKUT'A 5 TL KATKIDA BULANA-
BİLİRSİNİZ.

'HAYATA DEVAM TÜRKİYE' TIRI YİNE YOLLARDA...

Türkiye'nin ilk 3 boyutlu G-Force deprem simülatörü 'Hayata Devam Türkiye' TIR'ı yeniden Anadolu turuna çıkarak, bu kez İstanbul, Eskişehir, Kütahya, Muğla, Burdur, Isparta, Kayseri, Sivas, Erzincan, Yozgat, Sakarya, Tekirdağ, Edirne, Kırklareli ve Antalya'ya uğrayarak, üçüncü yılında 1 milyon kişiye ulaşmayı hedefliyor. ●

KÜNYE

AKUT Derneği Adına Sahibi:

Ali Nasuh Mahruki

Genel Yayın Yönetmeni:

Saydun Gökşin

Yayın Koordinatörü:

Dori Kiss Kalafat

Grafik Tasarım:

Kat Design Office

Fotoğraflar:

AKUT Görsel Arşivi

Katkıda Bulunanlar:

Cilasun Bayülgen, Şenol Durmuş

Basım Yeri:

Ofset Yapımevi

İki ayda bir yayımlanır. AKUT Derneği'nin ücretsiz iletişim bültenidir. Yazı ve görsellerin her türlü telif hakları AKUT Derneği'ne aittir.

**Çünkü biz sizi
çok seviyoruz. ●**